

Feketeruhások

Az igazi Sötét Zsaruk!

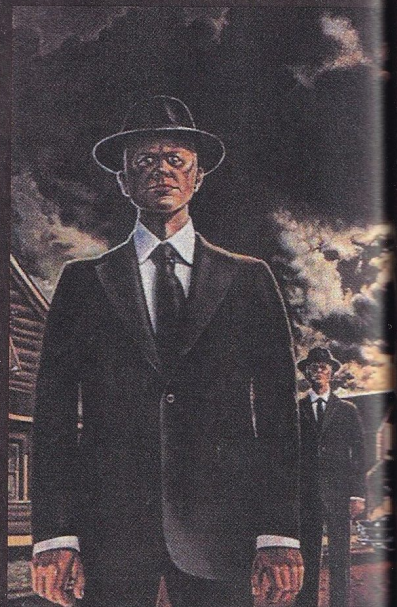
Sokat hallhattunk az úgynevezett fekete ruhás ügynökökről, akik időről-időre megfélemlítik azokat az embereket, akik UFO-kat láttak. Ezek az alakok a mozifilmeknek hála a populáris kultúrában is elterjedté váltak. Vajon milyen történetek kerültek nyilvánosságra velük kapcsolatban és kik lehetnek ők valójában? Magyarországon is voltak ilyen ügynökök, akik talán nem ebből a világból valók?

1997-ben került a mozikba a Sötét Zsaruk című sci-fi vígjáték, amely igazi kasszasiker volt és további két folytatást is megélt. A történet szerint bolygónkon földönkívüliek rejtőzködnek és emberi „áruhát” öltve illeszkedtek be a társadalomba. A megfigyelésükért egy olyan titkos ügynökség felel, akik rendet tartanak a fajok között annak érdekében, hogy biztosítsák a harmóniát a Földön. Az ügynökség embereinek fekete egyenruhája ikonikussá vált, de kevesen tudják, hogy ezt a valóság inspirálta. Mi az eredete az úgynevezett „Man in Black”-mítosznak?

Robothangú kormányügynökök?

Elég nagy pánik alakult ki, amikor az 1940-es és az 1950-es években egyre többfelé láttak repülő csészealjkat. Honnan jöttek és kikhez tartoztak ezek a szerkezetek? Mindenki ezeket a kérdéseket tette fel, azonban megnyugtató válasszal senki nem tudott szolgálni. A több ezer UFO-észlelés hatására megalakultak a polgári klubok és szervezetek, majd a kormány is bekapcsolódott a vizsgálódásokba. Többek között az állam által finanszírozott Project Blue Book és egyéb, hasonló programok keretein belül katonákat, csillagászokat, valamint fizikusokat kértek fel szakértőnek, hogy vizsgálják meg a bejelen-

téseket. A legtöbb esetben a szakértők kimentek a helyszínre, kikérdezték a szemtanúkat, majd megpróbálták magyarázatot találni a látottakra. Valahol ezen a ponton kell keresnünk a fekete ruhások eredetét. Azonban különbséget kell tennünk közöttük és a „hagyományos” kormányzati vizsgálódók között! A titokzatos kilétű fekete ruhások arra kérték az embereket, hogy ne beszéljenek az észleléseikről a nyilvánosságnak. Ez alapján többen arra következtettek, hogy ők az Egyesült Államok szövetségi kormányának voltak az ügynökei és teljesen külön dolgoztak a hivatalosnak tekinthető vizsgálati projektektől. A fekete ruhások általában nem mutatkoztak be a szemtanúnak és csak annyit mondtak, hogy nagy bajba kerülhetnek, ha a nyilvánosság előtt beszélnek. Természetesen ez csak a legkomolyabb eseteknél fordult elő, ami erősen érintette a nemzetbiztonságot vagy a közhangulatot. Vadabb elképzelések szerint ezek a fickók valójában biorobotok voltak, mert annyira szurreális volt a megjelenésük. Az arcukon nem látszódtak érzelmek, furcsán mozogtak és olykor gépies hangon szólaltak meg. Mivel ekkoriban tombolt a *kontakta mozgalom* (amely azt terjesztette, hogy emberi külsejű földönkívüliek próbálnak meg elvegyülni közöttünk),

többen úgy vélték, hogy ezek a furcsa szerkezetek valójában idegen lények. Viszont a kontaktok mindig pozitív kapcsolatról számoltak be, míg a fekete ruhások megjelenése inkább félelmet váltott ki. Úgy tűnik, hogy az „áruhás” idegenek még UFO-kutatókat is megkerestek, hogy azok tevékenységét kontroll alatt tartsák.

A megfélemlítés stratégiája

A pennsylvaniai Albert K. Bender (1921-2016) gyermekkor óta érdeklődött a természetfeletti iránt, mégis teljesen racionális, tudományos beállítottságú volt. Középiskolai tanulmányai során tudóssal levelezett, majd a második világháború alatt a légierőnél szolgált. Miután hozzá is eljutott a repülő csészealj híre megalapította az International Flying Saucer Bureau-t (IFSB - Nemzetközi Repülő Csészealj Iroda), ami az első nagy civil ufóklub volt a világon. Bender hitt abban, hogy lehetséges telepatikusan kommunikálni az idegen lényekkel és közzé tett egy felhívást, ami szerint, ha egy előre meghatározott időpontban több ezer ember küldi ki a világuir felé ugyanazt a gondolatot, akkor arra biztosan felfigyelnek a földönkívüliek. Ez a nap 1953. március 15 lett. Az üzenetbe foglalták, hogy békés szándékú kapcsolat

szeretnének létrehozni és felkérték az idegeneket arra, hogy segítsenek az emberiség problémáinak megoldásában. Mindemellert Bender számos esetet vizsgált és kutatót, mint például a világhírű flatwoodi incidens. Ugyanebben az évben három fekete ruhás alak kereste fel a lakásában és telepatikusan kommunikáltak vele. Ódivatú kalapot viseltek és egyfajta furcsa aura lengte körül őket. Bender azt is észrevette, hogy a szobában furcsa, kénese szag terjengett. A sötét öltönyös figurák egy fémmintát adtak át neki, ami egy csészealjból származott és elmondták, hogy ők egy másik bolygóról származnak. A trió elkobozta az IFSB hírlevelének még ki nem küldött számaikat és közölték vele, hogy a kutatása értelmetlen, illetve amennyiben még egy szót hallanak róla, akkor retorzió fogja érni. Miután a három alak elment Bender nagyon nyugtalan lett. Három napig rosszul volt, nem tudott enni, a munkatársai látták rajta, hogy retteg. Történetét Gray Barker író barátjával osztotta meg, aki 1956-ban írta meg azt könyvében, amelynek címe „Az ember, aki túl sokat tudott a repülő csészealjokról”. Ebben a kötetben szerepel egy másik eset, ami a Maury-szigeti incidensként vált híressé. Eszerint 1947. július 2-án két kikötői járőr lett szemtanúja több UFO-megjelenésének a

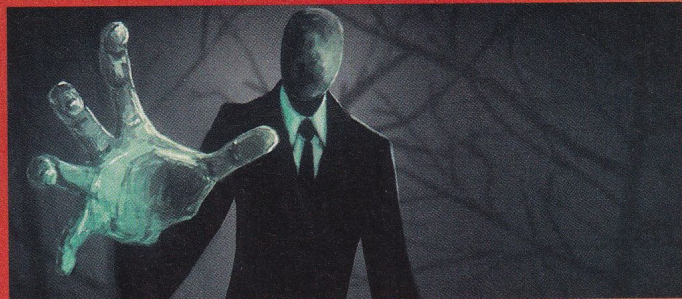
víztükör fölött. Az egyik objektum közepéből különösnnek tűnő fémek hullottak ki, amelyek papírvékonyaságúak voltak. A két szemtanút később egy fekete öltönyös férfi figyelmeztette, hogy ne beszéljenek az esetről, de az mégis kitudódott. A könyvből és egyéb adatokból kiderült, hogy a „Men in Black” jelenség nem csupán az USA-ra korlátozódott, hanem máshol is látták őket. 1962-ben végül maga Bender tett beismerő vallomást a „Repülő csészealjak és a három ember” című könyvében, amelyben felfedte, hogy az idegenek a Kazik bolygóról érkeztek hozzá. Ezek a humanoidok földalatti bázisokon és a Déli-sark közelében táboroznak.

Azt is elárulták, hogy Bender jó úton haladt az igazság felderí-

mal a következő üzenetet tette közzé: „A repülő csészealjak rejtélye többé nem rejtély. A forrás már ismert, de minden ezzel kapcsolatos információt visszatartanak egy magasabb forrásból származó parancsok. Szeretnénk a teljes történetet kinyomtatni, de az információk természete miatt negatív tanácsot kaptunk. Javasoljuk, hogy a csészealj-munkával foglalkozók legyenek nagyon óvatosak.” Míg egyesek negatív, ellenséges földönkívülieket gyanúsítottak az események mögött, addig mások a kormányzati szervekre gyanakodtak, akik szerintük manipulálták a férfi elméjét. Mindezek után a fekete ruhások népszerűek lettek az UFO-kutatás történelmében. Még az 1960-as és 1970-es években is fel-fel bukkantak és egyesek a

A Karcsú Ember

Talán a MIB-mítosz egy tovább élő változata a Slender Man (Karcsú Ember) jelenség, ami 2009-ben kezdődött, méghozzá egy képszerkesztő pályázattal, ahol azt kérték a versenyzőktől, hogy egy találjanak ki egy minél rémisztőbb lényt. Így alkotta meg Eric Knudsen a nagyon magas, arcnélküli, de fekete zakóban megjelenő Slender Mant. A kreatúra pusztán a megjelené-

sével az örületbe kergeti az áldozatait. A karaktert a rajongók tovább fejlesztették, háttértörténeteket találtak ki hozzá és különböző fórumokon hirdették a létezését. Még videójátékot és filmet is készítettek, ezekkel megalapítva a Slender Man-univerzumot.

tésében és több olyan titokhoz hozzájutott, amihez más kutatók nem. Végül az UFO-kutató úgy megjedte ezektől az alakoktól, hogy megállapításait nem publikálta és még az IFSB-t is feloszlatta. Leírta, hogy történt egy másik találkozása ezekkel a furcsa lényekkel. Szintén három alak látogatta meg, akik a padló felett lebegtek. Azt mondták neki, hogy emberi megjelenésük csupán illúzió és ha a látogatásukról beszélni fog az embereknek, azt senki nem fogja elhinni. Nos, valami biztosan történhetett, mert Bender életének további részében nem foglalkozott a repülő csészealjakkal. Utolsó alkalom-

Molyember észlelésekkel vagy a poltergeist jelenséggel hozták őket kapcsolatba, ami újfent arra mutat rá, hogy nem lehetünk biztosak az eredetükben.

Magyar MIB-ek

Az 1990-es évek első felében a magyarországi UFO-kutatás a reneszánszát élte. A rengeteg érdeklődő és a tucatnyi konferencia lehetőséget teremtett arra, hogy az emberek nyíltan beszéljenek a földönkívüliekről. Hihetetlennek tűnik, de még idehaza is beszámoltak fekete ruhás emberek megfigyeléséről. A győri ufóklub néhány tagja autóval ment az egyik konferenciára és észrevették, hogy

valaki követi őket. Amikor félreálltak, akkor a másik gépjármű is leparkolt. A klub tagjai kiszálltak az autóból és egyikük észrevette, hogy egy fekete ruhás ember bukkan elő a másik járműből. Úgy érezte, mintha telepaticusan akart volna vele közölni valamit. Végül visszailleszték az autójukba és tovább hajtottak. Más konferencián olyan embert figyelt meg két kutató – egymástól függetlenül – akinek úgy villant meg a szeme, mintha lézertényit sugárzott volna. Hiába próbálták megtudni, hogy ki lehetett a rejtélyes figura, senki sem akadt a nyomára, köddé vált. Vajon a magyar kormány

paranormális képességekkel rendelkező ügynökei voltak, avagy idegen lények? Olyan esetről is tudunk, amikor fekete ruhásokat láttak magyar UFO-szemtanúk.

V. Lajost gyermekkorában egy kapucnis lény mentette ki a mendencéből, mielőtt megfulladt volna. Többször látott UFO-t, olykor még időkiesése is volt. Elmondta, hogy egyik alkalommal két fekete ruhás alak várta a panellakása bejáratánál. Merevek voltak és nagyon furcsák, ezért Lajos úgy vélte, hogy biorobotok lehettek. Az információáramlásnak hála manapság már kevésbé lehet eltitkolni a hagyományos észleléseket. Ha a katonai körökben történik egy eset, arról egy ideig talán nem szerezhetünk tudomást, de a polgári UFO-kutatást már senki sem tudja megfélemlítő módszerekkel hátráltatni. Túl sok a bejelentés és ezek rögtön felkerülhetnek a világhálóra. Bár a kormányzati szervek megpróbálták elriasztani a közvélemény érdeklődését az UFO-k iránt, de ez nem sikerült nekik. Ám hogy a MIB-jelenség mögött valóban ők állnak, vagy valamilyen földöntúli dolog, azt egyelőre még homály fedi...

MISKOLCI LÁSZLÓ